

Introitus:

Chci hledět *na* tvou moc i slávu, neboť tvé milosrdenství je lepší než život. Mé rty tě budou oslavovat - tak ti budu dobrořečit po *celý* svůj život, ve tvém jménu budu pozvedat dlaně.

Žalm 63:3-4

Čtení z evangelií:

³⁵ Stalo se, když se přibližoval k Jerichu, že nějaký slepec seděl u cesty a žebrel. ³⁶ Když uslyšel, že jde kolem zástup, vyptával se, co se to děje. ³⁷ Oznamili mu, že tudy jde Ježíš Nazaretský.

³⁸ Tu zvolal: „Ježíši, synu Davidův, smiluj se nade mnou!“ ³⁹ Ti, kteří šli vpředu, mu přísně domlouvali, aby zmlkl. On však tím víc křičel: „Synu Davidův, smiluj se nade mnou.“ ⁴⁰ Ježíš se zastavil a rozkázal, aby ho k němu přivedli. Když se přiblížil, *Ježíš* se ho zeptal: ⁴¹ „Co chceš, abych ti učinil?“ On řekl: „Pane, ať vidím!“ ⁴² Ježíš mu řekl: „Prohlédni! Tvá víra tě uzdravila.“

⁴³ A hned prohlédl, šel za ním a oslavoval Boha. A všecken lid, který to viděl, vzdal Bohu chválu. Lukášovo evangelium 18:35–43

Vidění, které měl slepý žebrák aneb Kázání o Chartě 77

To, že je *Ježíš Syn Davidův*, si mohli dovolit říct andělé, které nikdo nechytí a nezavře, pak pastýři, kteří utíkají po horách a skrýších jako breberky. Odsákala to za ně nemluvnátka v Betlémě a okolí. Pak to vykřikla žena kananejská, tedy *noname*¹, od které nikdo nečekal rozumná slova. A také zástupy, které přihlížely záchraně člověka z démonských spárů.

„A všechny zástupy byly ohromeny a říkaly: „Snad to není ten Syn Davidův?“² Stačila otázka a farizeové se tehdy mohli zbláznit vzteky. A dnes čteme, že to začal vykřikovat i slepý žebrák, který se zjevně nevyznal v politice a nikdo od něj nečekal, že bude politicky korektní. Dokonce se předpokládalo, že ztichne, když bude okřiknut.

To je dnes poměrně moderní, že se okřikují lidé, když projevují svůj svobodný názor. Vyslovíte svá očekávání a jste usazeni. Dozvíte se, že jste hlupáci, neznabozi, političní amatéři, příslušníci nátlakových skupin, NGOisté, zahrádkáři a naivkové. Něco z toho možná pravdou je, ale slušností je naslouchat naivkům a argumentovat před neznabohy. Zavřít se ovšem musí huba těm, kteří nepřipouštějí žádnou diskusi.

Před lety se pokusili promluvit lidé sdružení pod textem Charty 77. Když si tento (6. 1. 2012) pátek připomínali živí signatáři, že je to 35 let, na internetu je překvapivě on-line sledovalo jen 300 zájemců.³ Dnes to nikoho netáhne a není divu. Tehdy se podařilo získat pozornost a zájem a to oprávněně. Charta vyšla v Le Monde, Frankfurter Allgemeine Zeitung, The Times, a New York

¹ Matoušovo evangelium 15:22

² Matoušovo evangelium 12:23

³ Bylo to tak, že se soudil stát s Plastik People of Univers a soud udělali v budově soudu v Karmelitské ulici. Psal se rok 1976. Jenže přes tu Karmelitskou my museli chodit do školy. Takže jsme to měli v živém přenosu a moc mi to tehdy pomohlo, že jsem viděl, jak se režim bojí a likviduje svoje odpůrce. <http://life.ihned.cz/film-a-divadlo/c1-54366660-v-arse-se-vzpominalo-na-chartu-77-slovy-hudbou-a-zdravici-emi-ze-zahranici>

Times. Zmiňuji je právě proto, že to také byli lidé, které si tehdejší moc usmyslela okřikovat, umlčet a vymazat z paměti.

Ještě jedna důležitá poznámka k okolnostem evangelijního příběhu. Pokud ji vezmeme v úvahu, budeme moudřejší: Slepí v Izraeli byli v podezření, že musí být nějak zvlášť hříšní. Choroby očí v jasu Slunce, zvráceném prachu a obecně složité hygieně, kterou ještě navíc ztížil všudypřítomný hmyz, byly celkem pravidelné, ale kdo se propadl do slepoty - musel zhřešit. V Janově evangeliu (9,1-2) o tom medituji dokonce i učedníci: “Cestou uviděl člověka slepého od narození. Jeho učedníci se ho zeptali: „Rabbi, kdo zhřešil, že se narodil slepý? On sám, nebo jeho rodiče?“ Slepí byli mimo svět a mimo svaté věci, slepec nebyl schopen sloužit třeba jako kněz⁴ ani jeho pomocník. V chrámě nemohl být. Dnes se obecně snažíme slepé zahrnout do společnosti, tehdy to bylo naopak.

Žebrota a shromažďování informací

Slepec z příběhu, který jsme četli, čekal od lidí dary, ale získával nejen ty dary, ale i informace. Dnes se zdá, že svět je tak pozemsky hmotný, že můžeme získat *jen* peníze a jiné věci. Svět je neskutečně přízemní, však tu nablízku je tržnice SAPA, kde kdykoli, cokoli a v jakémkoliv množství koupíte. Ráj věcí. Ale slepý člověk byl natolik houževnatý, že se tomu nepoddal. My o něm víme jen dvě věci - slepý a žebrák - ale to mohl být vzdělaný člověk, to mohl být urozený člověk... Jak povrchní dokážeme být ve svých posudcích. Ten člověk totiž uměl to, co nemnozí dokážou: Třídil informace. Ten člověk věděl podstatné věci a vidět více, než běžný obyvatel Palestiny. To už řekl jiný člověk lépe a je to třeba citovat: Antoine de Saint-Exupéry: “Správně vidíme jen srdcem. Co je důležité, je očím neviditelné.”

Pro nás je to výzvou: Sbírat informace a přemýšlet. Analyzovat, diskutovat, porovnávat. Práce na Božím království bez toho nejde. A obyčejný život také ne.

Ježíš Nazaretský a Ježíš, Syn Davidův

To je ale docela velký rozdíl. Slepý žebrák se ptal, kdože to tu jde. Oni mu odpověděli, že *Ježíš Nazaretský*. To není tak traskavé. Je v tom jemný, ale podstatný rozdíl! Ježíš Nazaretský je pro někoho atrakcí⁵. Ale *Syn Davidův* je očekávaným králem a vysvoboditelem. Izraelitům se se při tom jménu zrychluje srdeční tep, začíná to být nebezpečné. Kvůli tomu jménu, ač je zdánlivě *nekonkrétní*, jde o svobodu a o život. Žebrák měl vidění, že je možné spojit dohromady jméno a titul: *Ježíši, Synu Davidův*. To si dovolil hodně. On viděl krále!

Ježíš nešel za ním, ale dal mu audienci. Zastavil se a rozkázal žebráka přivést - královské gesto.

Co chceš?

Tohle dotazování mne vždy vyvádělo z míry. Je snad Ježíš mimo realitu, je blb? Nebo se má tento příběh vykládat jako uzdravovací návod? Je tedy vyjádření touhy po uzdravení podmínkou uzdravení? Je třeba vyslovit to, co chceme, materializovat svou touhu a obléci ji do slov? Ne, na to je Ježíš dost gramotný, aby věděl, co lidé potřebují. Slepec mu svou odpověď vyjádřil touhu

⁴ Leviticus 21:18

⁵ Lukášovo evangelium 23:7nn - pro Heroda byl Ježíš atrakcí

po uschopnění k následování. Byla to poklona a výraz ochoty následovat jej. O to mu šlo především.

Víra tvá Tě uzdravila!

A stejně tak i Ježíšova odpověď nebyla žádnou uzdravovací metodou. Bylo to slovo, kterým Ježíš přikázal a slepec byl zdrav. A víra v Mesiáše slepému ukázala, koho je třeba následovat. Není to víra v to, že to uzdravení udělá. Je to víra v to, že jde kolem ten, kterého se sluší následovat ze všech sil. To je opět jemný, ale podstatný rozdíl!

Kde byl ten člověk, když Pán Ježíš vzal úděl trpícího služebníka a nechal se ukřížovat? Nevíme. Mohl prodělat krizi víry, zklamání, ale mohl také být mezi těmi, kteří bývali s Kristem po vzkříšení a mohl být u nanebevstoupení a mohl být s modlícími se o letnicích. Tento zážitek prohlédnutí mu dal možnost dozrávání. Ani s námi to nebude narychlo, dozrajeme přes utrpení.

Co si vzít domů?

1. Pozor na žebráky a slepce a obecně všechny *ztracence*. Mohou dát (ne vzít) více, než si dovedeme představit a než od nich společnost očekává...
2. Žebrák nás učí třídění informací a věcí. To to umění se potřebujeme velice rychle naučit.
3. Věřme, že Ježíš je Syn Davidův a následujme jej.
4. “Pane, dej at’ vidím!” cokoliv mi překáží v následování, to přinesme Pánu Ježíši k uzdravení - a nemusí to být nutně nemoc.

Tomu pak, který má moc uchránit vás před pádem a postavit neposkvrněné a v radosti před tvář své slávy, jedinému Bohu, který nás spasil skrze Ježíše Krista, našeho Pána, buď sláva, velebnost, vláda i moc přede vším časem i nyní i po všechny věky. Amen.

(Judův list 1:24n)